

РЕШЕНИЕ

№ 155

гр. София, 04.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 88 СЪСТАВ, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЛОРА ЛЮБ. ДИМОВА
ПЕТКОВА

при участието на секретаря БОЖИДАРА П. КУБАДИНОВА
като разгледа докладваното от ЛОРА ЛЮБ. ДИМОВА ПЕТКОВА
Гражданско дело № 20231110132541 по описа за 2023 година

Производството е образувано по с искова молба вх. № 166674/13.06.2023 г. на [фирма], подадена чрез адв. З. К., срещу [фирма], с която са предявени обективно съединени осъдителни иски за заплащане на следните суми: **4010, 67лв.**, представляваща сбора от изплатеното от ищеца застрахователно обезщетение по имуществена застраховка и направените ликвидационни разноси в размер на 25 лв., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба до окончателно изплащане на вземането, както и сумата от **72, 41 лв.**, представляваща обезщетение за забава върху главницата за периода от 09.04.2023 г. до 13.06.2023 г.

Ищецът твърди, че на 13.07.2022 г., около 07.30 ч. застрахован при ответника водач управлявал т.а. [марка МПС] с рег. № **** в базата на [фирма] в [населено място], като при маневра на заден ход с цел паркиране осъществил пътно-транспортно произшествие с т.а. *** с рег. № ****, което било паркирано. В резултат на ПТП на паркирания автомобил са нанесени имуществени вреди, Във връзка с произшествието е съставен Двустранен-констативен протокол, в който водачът на т.а. [марка МПС] с рег. № **** е заявил вината си. Увреденият т.а. *** с рег. № **** е бил имуществено застрахован в дружеството на ищеца и във връзка с причинените щети била образувана щета, направен е оглед на автомобила и автомобилът е отремонтiran със сменени авточасти в доверен сервиз [фирма], за което е издадена фактура за сумата от 3 985,67 лв. и същата е заплатена на автосервиза. След изплащане на обезщетението застрахователят по имуществена застраховка поканил застрахователя по „Гражданска застраховка“ на виновния водач с регресна покана, получена на 08.03.2023 г., да му възстанови заплатената сума, ведно с ликвидационни разходи по щетата в размер на 25 лв. Плащане обаче не постъпило, поради

което на 09.04.2023 г. ответникът изпаднал в забава.

В срока по чл. 131, ал.1 ГПК ответното дружество [фирма] е подало отговор на исковата молба чрез юрисконсулт И. К., с който исквете се оспорват по основание и размер. Според ответника юридическо лице – [фирма], собственик на увредения автомобил не е „трето лице“ по смисъла на чл. 477, ал. 3 от Кодекса на застраховането, доколкото същото юридическо лице - [фирма] е собственик и на увреждащия автомобил, чиято гражданска отговорност е застрахована, поради което и липсва основание за ангажирането ѝ. Оспорва се твърденият механизъм на произшествието. Оспорва се размерът на претендираното обезщетение като се твърди, че обезщетението е заплатено в завишен размер, като ставките за труд и части са завишени, счита, че цената на частите не отговаря на средните пазарни цени. При условията на евентуалност поддържа, че размерът на вредите следва да бъде определен съгласно чл. 386, ал. 2 КЗ по методиката на Наредба № 24 за задължителното застраховане, приложима към момента на събитието, както и че са заплатени детайли и операции, които не са в резултат от произшествието. Оспорва иска за обезщетение за забава с оглед акцесорния му характер

В открито съдебно заседание, проведено на 05.12.2023 г., ищецът се представлява от адв. К., която поддържа исковата молба и претендира разноски, като представя списък.

Ответникът се представлява от юрисконсулт Петрова, която поддържа доводите си за неоснователност на исковата претенция и претенидира разноски, съгласно представен списък, включително юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

По делото е приет като доказателство Двустранен констативен протокол за ПТП от 13.07.2022 г., съставен и подписан от водачите Т. Т., управлявал т.а. **** с рег. № **** и Ц. Д., управлявал т.а. *** с рег. № ****. Отражено е и е нарисувана схема, че на 13.07.2022 г. около 07.30 ч, при паркиране на заден ход водачът на т.а. **** с рег. № **** предизвиква ПТП с паркиран т.а. *** с рег. № ****. Съдържа се изявление на водача на превозно средство А – т.а. **** с рег. № ****, че произшествието е настъпило по негова вина. Обозначени са видими щети на т.а. *** с рег. № **** в предната лява част на автомобила.

Като доказателства по делото е приета застрахователна полица „Булстрад Каско Стандарт“ № 4704210500002066, от която се установява съществуващото правоотношение по имуществена застраховка на *** с рег. № ****, сключена между [фирма] и [фирма] – собственик, със срок на валидност - 01.09.2021 г. – 31.08.2022 г.

По делото е прието като доказателство Заявление до [фирма] за изплащане на застрахователно обезщетение от 13.07.2022 г., подадено от Ц. Н. Д. за настъпило увреждане вследствие на ПТП на застрахования по имуществена застраховка т.а. *** с рег. № ****, собственост на [фирма], в което се съдържа изявление на заявителя, че автомобилът е бил ударен в предната лява част от автомобил, управляван друг колега, който извършвал маневра на зададен ход, за да паркира и е поискано обезщетяване чрез отремонтване в

доверен сервиз.

Приети като писмени доказателства са документите, съставени от застрахователя [фирма] във връзка с образуваната щета № 47042122237820 и документи, удостоверяващи извършените дейности по отремонтване на щетите от официалния сервиз, както и заплащането им от собственика на автомобила. Прието е Възлагателно писмо до автосервиз [фирма], Описи на претенция № 59-0600-2243/22 от 13.07.2022 г. и 14.07.2022 г., в които са изброени увредените детайли: ъгъл предна броня ляв, преден капак, ъглов панел преден ляв въздухопровод, ляв фар, преден ляв фар за мъгла, основа на фар, капак на панта на лява врата, лйсна челно стъкло лява вертикална, решетка под челно стъкло, ключалка преден капак ляв, преден ляв спойлер. Приета като доказателство е фактура № *****/22.08.2022, издадена от [фирма] с получател [фирма] по повод калкулация № 59-0600-2243/22 за сумата от 3985, 87 лв., както и документи за закупуване на авточасти. Приет като доказателство по делото е приемо-предавателен протокол от 22.08.2022 г., видно от който отремонтваният автомобил е приет без възражения. Приети като доказателства са опис-заключение по претенция, в което подробно са изброени извършените авторемонтни дейности и тяхната оценка, както и доклад по щета от 22.08.2022 г., въз основа на който от застрахователя по имуществената застраховка е взето решение да се изплати на [фирма] сумата от 3 985, 67 лв. Видно от приетото като доказателство платежно нареждане, същото е изплатено по банкова сметка на сервиза на 26.08.2022 г., като това обстоятелство не се оспорва от ответника.

По делото е приета като доказателство справка от Гаранционен фонд, видно от която към 13.07.2022 г. моторно превозно средство с рег. № **** /т.а. ****/ има активна застраховка „Гражданска отговорност“, сключена с [фирма] за периода от 28.10.2021 г. до 27.10.2022 г., това обстоятелство не е оспорено от ответника и е прието, че не се нужда е от доказване.

Приета като доказателство е и покана по регресна претенция по щета № 47042122237820, адресирана до [фирма] за доброволно изплащане на сумата от 4010, 67 лв. Регресната претенция е част от общо предявен за погасяване списък от щети, на обща стойност 69 402, 79 лв., който видно от известието за доставяне е получен в дружеството на ответника на 08.03.2023 г. С писмо от 21.04.2023 г. [фирма] уведомило [фирма], че намира претенцията за неоснователна, позовавайки се на разпоредбите на чл. 477, ал. 1 и ал. 3 КЗ.

Приета като доказателство по делото е заключението на съдебно-автотехническа експертиза, при изготвянето на която вещото лице инж. Й. Й. е работил по представените по делото писмени доказателства. Съдът намира заключението за обективно дадено и професионално изготвено. При съобразяване на данните от двустранно-констативния протокол експертът е посочил, че процесното ПТП е настъпило при движение на заден ход за паркиране на т.а. [марка МПС] с рег. № **** и е реализирано произшествие с паркирания т.а. *** с рег. № ****. Посочено е, че от техническа гледна точка и приложените доказателства може да се направи извод, че причината за настъпване на произшествието е, че водачът на движещия се на заден ход автомобил не се е убедил, че зоната зад превозното

средство е свободна и е предизвикал ПТП с паркирания зад него автомобил. Експертът е посочил, че от описания механизъм, сравнението на щетите в описа на застрахователя и отразените в Протокола видими увреждания, щетите по т.а. *** с рег. № **** се намират в пряка и причинно-следствена връзка с настъпилото произшествие. Вещото лице е изчислило пазарната стойност на причинените щети, включително стойността на новите части и сервизния час на официалния вносител, като е приело, че необходимата сума за възстановяване на т.а. *** с рег. № **** е 4 596, 22 лв.

По делото са събрани и гласни доказателства чрез разпит на посочените в ДКП като участниците в процесното произшествие Т. Т. – водач на л.а. **** с рег. № **** и Ц. Д. – водач на т.а. *** с рег. № ****, разпитан по делегация в РС – Русе.

Свидетелят Т. си спомня за произшествието през м.07.2022 г., както и че същото е настъпило, защото при маневра на заден ход не е спрял навреме и е ударил камиона зад него. Спомня си обстоятелствата около съставянето на протокола, както и че той го е подписал. Лично той се е обадил на на Д.ски /Ц. Д./, който му е бил шеф по онова време, не е бил принуждаван да подписва протокола.

Свидетелят Д. си спомня за случката след предявяването на ДКП. Разказва, че служител на фирмата Т. при маневра на заден ход удря друг паркиран автомобил на фирмата на служебния паркинг. Този служител – Т. /другият свидетел/ му се обадил след настъпване на произшествието и той отишъл да види, тъй като през това време бил вътре в офиса на [фирма]. Когато отишъл видял, че паркираният от него автомобил *** имал увреждания от лявата страна.

С оглед на така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Предявени са при обективно съединени при условията на акцесорност осъдителен иск е с правно основание чл. 411 КЗ за присъждане на суброгационно вземане на ищеца, възникнало с плащането на застрахователно обезщетение по имуществена застраховка на т.а. *** с рег. № **** за вреди, настъпили в резултат на ПТП осъществено на 13.07.2022 г. в [населено място], причинено виновно от водача на т.а. [марка МПС] с рег. № ****, застрахован по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ при ответното дружество, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба до окончателното изплащане на вземането и осъдителен иск с правно основание чл. 86, ал., 1 ЗЗД във вр. 412, ал. 3 КЗ за заплащане на обезщетение за забава на претендираното застрахователно обезщетение.

Регресното право на застрахователя по имуществена застраховка „Каско“ възниква в момента, в който е удовлетворил застрахования и оттогава вземането му става изискуемо. В настоящия случай регресното право на ищеца - застраховател по имуществена застраховка „Каско“, е упражнено срещу застрахователя по риска „Гражданска отговорност“ на делинквента.

Уважаването на предявения регресен иск по чл. 411 КЗ е обусловено от

установяването на три групи факти: 1/ наличие на валиден договор за имуществено застраховане с увредения и плащането по него на обезщетение за настъпили вреди в срока на застрахователното покритие, както и направени от застрахователя разноски за определяне размера на застрахователното обезщетение; 2/ възникнали права на увредения срещу причинителя на вредите на основание чл. 45, ал. 1 ЗЗД, т. е. вредите да са в пряка причинно-следствена връзка с поведението на виновното и противоправно поведение на делинквента; и 3/ наличие към момента на настъпване на ПТП на валиден договор за застраховка "Гражданска отговорност" между делинквента и ответното дружество. По отношение на наличието на имуществена застраховка между ищеца и собственика на т.а. *** с рег. № ****, както и по съществуването на валидно застрахователно правоотношение по „Гражданска отговорност“ между ответника и собственика на т.а. [марка МПС] с рег. № **** страните не спорят.

На първо място съдът намира за необходимо да се произнесе по направеното от ответника правоизключващо възражение във вр. с чл. 477, ал. 3 КЗ. Според настоящия състав възражението на ответника, че вредите не подлежат на репарирание, тъй като собственик на участващите в произшествието превозни средства е едно и също юридическо лице, за което обстоятелство по делото не се спори, се явява неоснователно. Съгласно чл. 477, ал. 3 КЗ за трети лица по чл. 477, ал. 1 КЗ се смятат всички увредени лица с изключение на лицето, което отговаря за причинените вреди, както и всички правоимащи лица в резултат на неговата смърт. В случая ищецът е трето лице, което е легитимирано да предяви пряк иск за претърпените от ПТП вреди, съответно това право има неговият застраховател по имуществената отговорност, ако се е суброгирал в правата му, срещу делинквента, съответно срещу застрахователят по валиден договор за застраховка "Гражданска отговорност" за увреждащото МПС. Това е така, тъй като **законът изключва от кръга на третите лица само пряко отговорното за настъпване на ПТП лице водачът, но не и останалите застраховани лица, какъвто е и собственикът на автомобила** - аргумент от т. 8 на ТР № 1/2014 г. от 23.12.2015 г. на ОСТК на ВКС, според което собственикът на превозно средство, сключил задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, е трето лице по смисъла на чл. 257, ал. 3 КЗ (отм.) (сега чл. 477 КЗ). В този смисъл е и Определение № 419/07.07.2019 г. по т. д. № 850/2017 г. на ВКС, ТК, I т. о., в което изрично се приема, че качеството на "трети лица" имат всички лица **с изключение на лицето, което отговаря за причинените вреди**. Следователно, при наличие на предпоставките за ангажиране на обективната безвиновна отговорност по чл. 49 ЗЗД на възложителя на работата в случай на настъпване на застрахователно събитие вследствие извършване на възложена работа от конкретно лице, различно от възложителя собственик на автомобила, последният не може да бъде изключен от кръга на третите лица по чл. 477, ал. 1, съответно застрахователят на неговата гражданска отговорност отговаря за настъпилите вреди и в тази хипотеза, доколкото впоследствие регресната претенция за обезвреда може да бъде насочена към конкретно отговорното лице, причинило застрахователното събитие – в този смисъл е Решение № 136/15.10.2015 г. по т. д. № 2130/2014 г. на ВКС, I т. о. Противоречи и на житейската логика правото на собственика, респ. на суброгиралия се

застраховател, да получи обезщетение за претърпените вреди да бъде изключено, само защото те са причинени при управление на друг автомобил, собственост на увредения. В такъв случай виновното поведение, което може да бъде осъществено само от водач и въобще вината биват изключени от правопораждащите елементи за възникване на регресната отговорност, което и противоречи на смисъла на закона. Идеята на законодателя е била да изключи възможността самият причинител на вреди да получи репарация за това, което сам е сторил, а не да изключи правото на собственика да получи обезщетение. Ето защо съдът намира направеното възражение за неоснователно.

При преценка на събраните писмени и гласни доказателства настоящият състав приема за установено по делото, че на 13.07.2022 г. в [населено място] на застрахования при ищеца т.а. *** с рег. № **** са причинени вреди, настъпили в резултат на ПТП осъществено вследствие на виновното поведение на водача на т.а. [марка МПС] с рег. № ****. Произшествието се е осъществило на паркинг, при паркиране и извършване маневра движение на заден ход, като е увреден паркираният т.а. *** с рег. № ****. Вследствие на произшествието на застрахования по имуществена застраховка „Каско“ т.а. *** с рег. № **** са нанесени щети. За отстраняването на вредите ищецът е изплатил сумата от 3 985, 67 лв. съгласно представена фактура от официален сервиз, в който е извършен ремонт. Направил е ликвидационни разноски от 25 лв., които са в обичаен размер. Съгласно заключението на вещото лице пазарната стойност на вредите към датата на ПТП надвишава изплатения размер. С регресна покана ищецът е поканил ответника да му заплати сумата от 4010, 67 лв., представляваща сбора от определеното застрахователно обезщетение и сторените разноски за определянето му, а ответникът е отказал плащане.

По делото не се спори и се установява от прието извлечение от регистъра на Гаранционния фонд, както и от направеното отбелязване в ДКП, че към 13.07.2022 г т.а. [марка МПС] с рег. № **** е бил застрахован при [фирма] по застраховка „Гражданска отговорност“.

Спорните въпроси по делото са относно причинените имуществени вреди, както и дали същите са причинени от виновното противоправно поведение на водач на т.а. [марка МПС] с рег. № ****.

Съдът приема, че по делото се установява, че водачът на застрахования по „Гражданска отговорност“ в ответното дружество лек автомобил е провел виновно и противоправно поведение, в причинно-следствена връзка с настъпилите щети по автомобила, застрахован при ищеца. Приет като доказателство по делото е двустранен констативен протокол относно настъпилото ПТП. Независимо, че това е частен свидетелстващ документ, който не обвързва съда с доказателствена сила, от разпита на изслушаните свидетели се установи, че участниците в процесното произшествие са го съставили, а и авторството на документа не е оспорено. В протокола е посочено, че вина за настъпване на произшествието има водачът на т.а. [марка МПС] с рег. № ****, а именно Т. Т.. Самият той пред настоящия състав заяви, че механизмът на произшествието е настъпил по отразения в протокола начин, както и че е проявил достатъчна съобразителност при

движение на заден ход. Съгласно чл. 40, ал. 1 от Закона за движение по пътищата преди да започне движение назад, водачът е длъжен да се убеди, че пътят зад превозното средство е свободен и че няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението, а според ал. 2 по време на движението си назад водачът е длъжен непрекъснато да наблюдава пътя зад превозното средство, а когато това е невъзможно, той е длъжен да осигури лице, което да му сигнализира за опасности. Действително свидетелят дава показания, че е ангажирал синът му да му указва пътя, но самият той заявява, че указанията не са били надеждни. Освен това обстоятелства за положена дължима грижа не се установяват от никакви други доказателства по делото. При тези данни съдът приема, че водачът Т. Т. е предприел маневра – движение на заден ход без да се убеди, че същото е безопасно и няма да създаде опасност за останалите участници в движението, като по този начин е предизвикал настъпването на ПТП, поради което и той е виновен за осъществяването му.

По отношение на нанесените щети, съдът намира, че същите се установяват по делото от събраните доказателства. Оплакването на ответника, че част от вредите не са били нанесени в резултат на поведението на застрахования при него водач остана недоказано. Само бланкетно е заявено, че не всички отремонтирани щети били нанесени при процесното произшествие. Изобщо не са навени твърдения от страна на ответника кои според него увреждания не са в пряка-причинно следствена връзка, нито са събрани доказателства, опровергаващи отразените данни за увреждания, описани в писмените документи, издадени от ищеца. В двустранния констативен протокол съставен от страните са посочени видимите щети по т.а. *** с рег. № ****, а впоследствие при извършен оглед от застрахователя и преглед в официалния сервиз, извършил ремонта, същите са подробно описани. А и при преценка на писмените доказателства по делото, настоящия състав намира, че същите удостоверяват вреди по лявата предна част на автомобила, които могат да настъпят при установения механизъм, поради което са в причинно-следствена връзка с него. Този извод не се разколебава от други установени по делото данни или събрани доказателства.

Несъстоятелни са оплакванията на ответника относно пазарната стойност на вредите, доколкото същата се установява и от приетото по делото заключение по изслушаната съдебно-автотехническа експертиза, която ответникът не е оспорил своевременно, въпреки че е разполагал с процесуалната възможност за това.

При това положение съдът намира, че регресната претенция на [фирма] е доказана по основание и размер и следва да бъде уважена.

Претенцията за ликвидационни разноски е в обичаен размер и следва да бъде уважена.

Доколкото съдът намира за основателен предявения главен иск, то се събдва вътрешно процесуалното условие за разглеждане на акцесория.

Съгласно чл. 412, ал. 3 КЗ в срок 30 дни от представянето на всички доказателства застрахователят трябва: да определи и изплати размера на своето задължение по

предявената претенция или мотивирано да откаже плащането, а според чл. 86, ал. 1 ЗЗД при неизпълнение на парично задължение длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. В случая регресна покана е получена от [фирма] на 08.03.2023 г., следователно ответникът е изпаднал в забава в плащането на обезщетението на 08.04.2023 г. Искът за забава е основателен до деня, предшестваш подаването на исковата молба в съда – 12.06.2023 г., следователно ищецът има право на обезщетение за периода от 08.04.2023 до 12.06.2023 г. Изчислено при условията на чл. 162 ГПК обезщетението за забава на главницата в общ размер на 4010,67 лв., включваща изплатено застрахователно обезщетение и ликвидационни разноси възлиза на 83,97 лв. Доколкото ищецът претендира сума в размер на 72, 41 лв., то искът следва да бъде уважен изцяло.

По отговорността за разноси:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК съдът приема, че отговорността за разноси следва да се постави в тежест на ответника. Ищецът е поискал присъждане на сумата от 1631, 43 лв., представляваща сбора от държавна такса, депозити за САТЕ и свидетел и адвокатско възнаграждение, съгласно представен списък. Претендираният адвокатски хонорар е в размер на 1101 лв. и са представени доказателства, че същият е заплатен по банков път. Съдът намира направеното възражение за прекомерност на основание чл. 78, ал. 5 ГПК за неоснователно, доколкото възнаграждението е определено по минимума съгласно чл. 7, ал. 2, т. 2 НМРАВ във вр. чл. 2, ал. 5 НМРАВ, като са предявени обективно съединени иски и възнаграждение се дължи за всеки от тях /вж. Определение № 146/04.04.2022 г. по ч.т.д. № 358/2022 г. по описа на ВКС, II т.о./

Така мотивиран, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК ****, с адрес [адрес] да заплати на **[фирма], ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: [адрес], сумата в размер на **4010,67 лв.**, представляваща регресно вземане иза заплатено застрахователно обезщетение по щета № 470421222237820 за ПТП, настъпило в [населено място] в базата на [фирма] на 13.07.2022 г., в причинна връзка с което са причинени вреди на автомобил *** с рег. № **** и ликвидационни разноси, ведно със **законната лихва** върху главницата от 13.06.2023 г. до окончателното плащане, сумата от **72, 41 лв.** – обезщетение за забава в плащането на главницата за периода от 08.04.2023 г. до 12.06.2023 г., **КАТО ОТХВЪРЛЯ** иска за обезщетение за забава в плащането на главницата за 13.06.2023 г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК ****, с адрес [адрес] да заплати на **[фирма], ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: [адрес], сумата от **1631, 43 лв.**, представляваща съдебни разноси

Решението може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчването на страните

пред Софийски градски съд с въззивна жалба.

Съдия при Софийски районен съд: _____